

[Krag.]

Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelse i sin Tid om den lave Krone som Landbrugets gode Ven, en Udtalelse, der er blevet misbragt mere end de allerfleste andre Udtalelser, der er revet løs fra deres Sammenhæng. Det var virkelig ejendommeligt at læse den 25. September i „Politiken“ Hymnen til den lave Kronens Pris, den „halve Snes Sandheder om Kronen og Sterlingen“, Skildringen af alle de Ulykker, der vilde følge med lav Sterling og høj Krone, og alle de Goder, som det omvendte Forhold vilde bringe. Den lave Krone, sluttede man, er Arbejdets Ven, den høje Krone det en Pengekapitalens Ven. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har aldrig istemt en saadan Lovsang — han har maaske heller ikke Evnen dertil —, som de Radikales Hovedorgan ved denne Lejlighed istemte. Situationen, ja, det er jo den samme nu som den Gang, da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte, om end Aarsagerne er andre.

Men dette har aabenbart irriteret den høje Regering, for om Eftermiddagen samme Dag, da den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovsforslaget, sluttede han sin Forelæggelsestale med disse kraftige Ord: Valutaspørgsmaalet besvares af de ansvarlige Myndigheder, som har Pligt dertil, og ikke paa tilfældige Bladredaktioner. Reprimanden var jo tydelig nok; men med den Beskedenhed og den Appetit paa socialistiske Ræsonnementer og Reprimander, som det radikale Venstre under Samarbejdet har erhvervet sig, saa puttede „Politiken“ Reprimanden i Lommen.

Men næste Dag, saa fik man Svaret ogsaa i Socialdemokratiets Hovedorgan, som sagde dette: Situationen er endnu ikke afklaret, slet ikke saa afklaret, at man kan overse Virkningerne. Man maa enten vide, hvad Englands Hensigter er, og hvor England selv vil stabilisere sin Valuta, eller hvor den i det store internationale Noteringsmarked finder sit naturlige, faste Leje. Saadan Viden maatte man besidde, inden man kunde handle.

Man søgte aabenbart at skaffe sig et rigeligt Pusterum og at udnytte dette, hvis Vanskelighederne ikke skulde blive for store. Men det er da naturligt nu at spørge, om man paa det Tidspunkt, da vi

maatte skride til Handling, da ogsaa vidste, hvor England vilde stabilisere, eller hvor i det internationale Noteringsmarked Sterling vilde finde sit naturlige Leje. Aldeles ikke.

Naturligvis henviste „Social-Demokraten“ ved den samme Lejlighed til det kapitalistiske System, og Bladet skrev: Dette viser netop i disse Dage sin totale Umulighed. Aa ja, det kan man jo sige. Systemet havde vist sit Sammenbrud i England, før det kom her, og dette Sammenbrud, ja, det fandt jo Sted under en socialistisk Regering eller i hvert Tilfælde som Følge af en socialistisk Regerings Virksomhed gennem Aar, som paa en Række Omraader, først og fremmest paa Arbejdsløshedens Omraade, havde truffet Foranstaltninger, som det engelske Samfund aldeles ikke kunde bære, samtidig med, at de engelske Fagforbund havde opretholdt Arbejds- og Produktionsvilkaar, der slog England ud af Konkurrencen.

Hvad er det da for Midler, det socialistiske Samfund besidder til at forhindre slige Katastrofer? Havde man besiddet saadanne Midler, saa burde man virkelig have bragt dem i Anvendelse i Tide. Først for sent sadlede man om, og de Ministre af Arbejderregeringen, som indsaa, at Vejen ud af Vanskelighederne laa ikke paa den hidtil fulgte Bane, ja, de fik sandelig meget ringe Følgeskab, da de slog ind paa de nye Veje til Sanering af det store Englands økonomiske Forhold.

Og samme Dag skrev „Social-Demokraten“ — som jeg dog maa gaa ud fra i en Situation som den, vi da var inde i, ikke skriver, om jeg saa maa sige *von innenheraus*, men i nøje Forbindelse med den Regering, som den i Pressen repræsenterer — samme Dag skrev Bladet: For Danmark er Fastholdelsen af Guldpariteten selvfølgelig den naturlige og i sig selv givne Ordning. Og efter at man saa paa dette Grundlag har foretaget en længere Udredning og Udvikling, siger man: Vi tror ikke, at en Forandring i vor Kronepolitik er nødvendig.

Sammenholder man nu „Politiken“ den 25. med Hymnen til den lave Krone, den halve Snes Sandheder om Kronen og Sterlingen, om den lave Krone som Arbejdets Ven og den høje Krone som Pengekapitalens, og saa Socialdemokratiets Stilling gennem Regeringens Udtalelser samme Dag og gen-